

ODWALIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* odwalił się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oderwać się, odpaść: wnetże prorocstwo Dánielowe/ o kámieniu procz ręku z gory odciętym/ fkutek śwoy brác poczęło: [...] zaś ná koniec ono [państwo] oštátnie/ nád inšze twárdŕze y grubŕze Rzymŕkie/ koniec śwoy przez on to kámień ktory fie z gory odwálił wzięło CzechRozm 169.

Synonimy: odczosnąć się, oderwać się, odłomić się, odpaść.

Formacje współrdzenne cf WALIĆ.

ZZa